

**JEROLIMOVA
u
RISIKI
30.IX.2012.**

BICIKL

Prvo sam mislio da je Bog promatrač, sudac koji zapaža i bilježi u svoju knjigu sve što sam učinio. Na taj način Bog bi znao jesam li zaslužio nebo ili pakao kad umrem. On je uvijek bio tamo negdje, kao predsjednik. Prepoznao sam njegovu sliku kad sam je vidio, ali ga uopće nisam poznao. Kasnije sam ga počeo polako upoznavati. Činilo mi se kao da je život vožnja na dvostrukom biciklu. Primijetio sam da je Bog na sjedalu iza mene i da mi pomaže okretati pedale.

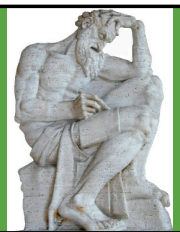
Ne znam kada je Bog predložio da zamijenimo mjesta, ali život nije bio isti kao do tada.. Život s Bogom je puno zanimljiviji. Kada sam ja upravljao biciklom, znao sam put. Bio je dosadan i predvidiv. Uvijek sam izabrao najkraći put između dva mjesta. No, kada je Bog preuzeo upravljač, moji vidici počeli su se mijenjati. Vodio me je na najljepša mjesta, do visokih planina, dolina i rijeka.. Bilo je prekrasno. Trebao sam se samo čvrsto držati. Nakon nekog vremena počeo sam posustajati i nisam više okretao pedale, ali Bog se okrenuo i rekao: "Samo nastavi okretati pedale! Samo nastavi...!" Kada se put pred nama nije vidio, postao sam zabrinut te sam upitao: "Kuda me vodiš?" Ništa nije odgovorio, već se samo nasmijao i primio me za ruku. Primijetio sam da mu počinjem vjerovati. Uskoro sam zaboravio svoj dosadni život i prihvatio avanturu.

Prošlo je puno godina od kada sam prvi put sjeo s Bogom na bicikl. Sjećam se da mu nisam vjerovao ispočetka. Mislio sam da ćemo se razbiti ili završiti u kakvom jarku. Ipak je to bio moj život. Ali Bog je poznao sve tajne vožnje bicikla. Znao je kako se nagnuti i proći kroz oštre zavoje, zaobići kamen i kako proći teške dionice. Naučio sam mu vjerovati i okretati pedale na najčudnijim mjestima. Više nisam brinuo kuda idemo i što je pred nama, već sam počeo uživati u blagim povjetarcima koji su mi milovali lice, zalascima i izlascima sunca te osjećaju brige i ljubavi koju sam dobivao od svojeg suvozača.

I danas kada pomislim da ne mogu dalje, Bog se samo okrene i kaže: "Samo nastavi okretati pedale! Samo nastavi...!"

Autor nepoznat

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XXVIII. NEDJ. KROZ GOD. - 09.X.2011.

Broj: 41(228)

**SVADBA JE PRIPRAVLJENA,
ALI UZVANICI NE BIJAHU DOSTOJNI.**

Današnje evanđelje, Mt 22, 1-14

Živimo u 'modernom' vremenu i mnogima su puna usta kritike prošlih vremena kada su odnosi među ljudima bili nedemokratski, primitivni, nazadni, nehumani, ponižavajući..., i mogli bismo još dugo nabrajati ovakvih zvučnih epiteta kojih se, eto, moderno društvo ubrzano nastoji otresti, da bi čovjek konačno živio dostojanstveno, slobodno, spontano, zaštićeno..., i opet bismo mogli nabrajati, skoro u nedogled. U posljednjih 50-ak godina doneseno je u tu svrhu mnoštvo deklaracija, zakona, mjera... Institucije za zaštitu ovih i onih, od ovoga i onoga, niču kao gljive..., posvuda profesionalci koji 'znaju' kako treba postupati i kako zlu treba stati na kraj. Jer to na pr. roditelji za svoju djecu očito ne znaju; ta pokazali su to u prošlosti!

Činjenica je da je među ljudima uvijek bilo u tom smislu svakakvih postupaka, svega i svačega, i da će svega i svačega uvijek i biti. Pitanje je zapravo samo: Koliko? Da li je u današnje vrijeme toga manje ili više, čak svakim danom sve više.

Danas već možemo pomalo mjeriti rezultate ovih modernih metoda i nastojanja, koja imaju svoje uporište u nekom 'novom' svjetonazoru, u nekim 'novim' shvaćanjima i ideologijama, u nekom 'novom' viđenju čovjeka. Ne možemo to sada analizirati niti za to ovdje imamo mogućnosti. Podsjetit ćemo samo da su se tu u relativno kratkom vremenu dogodile doista velike promjene. Da li na bolje ili na gore, to će najbolje svatko sam procijeniti kada osjeti na svojoj koži.

Netko se malo našalio kad je napisao sljedeći tekst. Da li samo našalio?

NEKAD I SAD 1981. - 2011.

Situacija 1:

Petar i Marko su se potukli u školi.

1981: Okruže ih druga djeca. Petar pobjedi. Jedan drugome stegnu ruke i postanu dobri prijatelji.

2011: Direktor škole pozove policiju koja sasluša oba dječaka i njihove roditelje. Oba dječaka, zajedno sa roditeljima, moraju čitavu godinu posjećivati program za sprječavanje nasilja.

Situacija 2:

Roman je nemiran u razredu i ometa druge učenike.

1981: Učiteljica ga pošalje direktoru i taj mu prilijepi nekoliko odgojnih. Roman se nakon toga vrati u razred gde je miran najmanje sedam dana i ne ometa nastavu. Nakon toga se lekcija ponavlja. Kroz nekoliko godina postane pametniji, umiri se i postane vrijedan čovjek.

2011: Romana pošalju školskom psihologu koja ga uputi dalje kod psihijatra. Ovaj mu propiše tablete za smirenje. Roman dobije potvrdu da je dijete sa posebnim potrebama. Njegovi roditelji počnu dobivati dodatak za dijete sa posebnim potrebama. Roman postaje bolesnik koji godinama posjećuje psihijatrijske ustanove.

Situacija 3:

Matiju boli glava pa ponese sa sobom u školu nekoliko aspirina.

1981: Od učiteljice dobije čašu vode da može popiti tablete.

2011: Učiteljica obavijesti školskog psihologa da Matija uzima nekakve tablete. Ovaj obavijesti direktora koji pozove policiju. Policija ga sasluša zbog mogućeg posjedovanja ilegalnih droga. U njegovoj kući naprave raciju. Nakon toga se još dugo govori da se Matija „sigurno drogira“ i da je „narkoman“.

Situacija 4:

Neoprezno se igrajući loptom mali Ivan razbije susjedima prozor. Zbog toga ga njegov otac presavije preko koljena i kajišem mu „nacrt“ nekoliko kobasica po guzi.

1981: Ivan postane pažljiviji u igri. Izraste u normalnog dječaka, završi školovanje i postane uspješan u svom zanimanju.

2011: Ivanovog oca zatvore zbog zlostavljanja djeteta. Ivana daju u hraniteljsku obitelj, a on tijekom vremena postane član lokalne bande maloljetnih delinkvenata. Psiholog uvjeri Ivanovu sestru da je i ona morala biti zlostavljana, tako da njihov otac tri godine provede u zatvoru.

Situacija 5:

Marin napuni konzervu s barutom koji je izvadio iz nekoliko petardi i sa tom napravom raznese mravinjak.

1981: Mravi izgrade novi mravinjak.

2011: Zbog eksplozije pozovu policiju, vojsku i specijalne jedinice. Marina osumnjiče za teroristički akt. Služba državne sigurnosti se pridruži istrazi i počne detaljno istraživati njegove roditelje. Zapljene im računala, a ostalu djecu privremeno stave u sigurne kuće. Marinov je otac na listi mogućih državnih neprijatelja.

Situacija 6:

Tijekom igre Ana padne i ogrebe koljena. Dok plače priđe joj učitelj, obriše joj koljena, zagrlji je i pomiluje kako bi je utješio.

1981: Ani je odmah bolje i ubrzo nastavlja s igrom.

2011: Učitelja optuže za nepoštovanje djetetovog prava na tjelesni integritet i neprimjereno dodirivanje maloljetne osobe. Pojavi se sumnja da je pedofil. Saslušaju se i druga djeca da bi se ustanovilo nije li i njih neprimjereno dodirivao. Privremeno ga suspendiraju do okončanja istrage. Poslije višegodišnjeg procesa na kraju ga osude uvjetno. Nakon neuspješnih žalbi, slučaj završi na europskom sudu, a Ani kao žrtvi zlostavljanja predlože da redovno posjećuje psihoterapeuta.

**OVO NIJE 'SAMO' PRIČA
IMAMO SE NAD ČIME ZAMISLITI!!!**

